

ПРОТОКОЛ

№ 175

гр. Търговище, 08.04.2024 г.

РАЙОНЕН СЪД – ТЪРГОВИЩЕ, VIII СЪСТАВ, в публично заседание на осми април през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Христина Ив. Сярова

при участието на секретаря Янита Т. Тончева
Сложи за разглеждане докладваното от Христина Ив. Сярова Гражданско дело № 20233530101335 по описа за 2023 година.
На именното повикване в 10:45 часа се явиха:

След като изслуша показанията на свидетеля П.И.А. и се запозна с приложеното писмо от Дирекция социално подпомагане – Търговище и въз основа на приложимото право счита, че делото не му е международно подведомствено по следните съображения:

Съгласно разпоредбата на чл. 15, ал. 1 от ГПК въпросът дали заведеното дело е подведомствено на съда, може да бъде повдигнат от страните или служебно от съда при всяко положение на делото, освен когато в закон е определен срок за това.

Предявеният иск е с правно основание чл.127а, ал.2 от СК. Визираната разпоредба сочи, че спорът се решава от районния съд по настоящия адрес на детето. В установената практика на съдилищата и ВКС, се приема, че вложеният в тези норми смисъл на понятието „настоящ адрес“ следва да се тълкува като се изхожда от характера на производството по споровете за местоживееене на детето, упражняването на родителските права, личните отношения с него и издръжката му, разрешаване за пътуване на детето, без съгласие на единия родител, в които съдебни производства основната цел е: закрила интересите на детето. Определянето на специална местна подсъдност по тези спорове, изключваща общата такава по чл.105 ГПК, респ. чл. 112 ГПК, е обусловена именно от тази цел, поради което и при изясняване на понятието „настоящ адрес на детето“ следва да се държи сметка за неговото пребиваване, което е свързано и последващите процесуални действия по разглеждане на спора.

Изрично понятието настоящ адрес се свързва с мястото на пребиваване като фактическо състояние в разпоредбата на § 1, т. 15 от ДР на Закона за

закрила на детето /т.15: „Настоящ адрес на дете“ е адресът, на който детето пребивава“, която в конкретния случай също намира своето приложение, тъй като се касае за съдебно производство, в рамките на което се засягат интересите и права на дете по смисъла на чл. 15 от същия закон. Настоящият адрес на детето или мястото, където то фактически, действително пребивава е от значение и във връзка със задължението на съда да изслуша детето, и да бъде изготвен социален доклад за положението на детето, с оглед разпоредбата на чл.15 от ЗЗДетето. Тълкуването на понятието „настоящ адрес на детето“ не противоречи и на уредбата на Закона за гражданска регистрация /ЗГР/, а тъкмо напротив – според общото правило на чл. 94, ал. 1 от ЗГР: „Настоящ адрес е адресът, на който лицето живее“. Действително този адрес подлежи на административна регистрация, но заявяването му, предвидено в чл. 96, ал. 1 от ЗГР и срокът за това по чл. 99, ал. 1 от ЗГР се явяват последица от факта на местожiveенето, от фактическото пребиваване на определен адрес, а не необходима предпоставка за определянето му. Липсата на заявление за промяна на настоящия адрес /или по-късно заявяване/ не променя установения факт на местожiveене на детето на определен адрес, определящ се като настоящ такъв. Именно в този смисъл е и практиката на ВКС в Определение № 185/23.04.2013г. по ч.гр.д. № 2198/2013г., ВКС, ГК, II г.о. – задължително за съда, постановено по следния правен въпрос: Как се определя настоящия адрес на детето към подаване на исковата молба – дали това е фактическото му пребиваване на даден адрес или следва да се приложи формалният признак по Закона за гражданската регистрация/ЗГР/.

Такава е и съдебната практика на Окръжен съд – Търговище – напр. Опр. № 31/28.01.2015г. по В.ч.гр.д. № 20/2015г. на Окръжен съд – Търговище.

С претенциите си ищцата въвежда съдебен спор досежно заместване съгласието на другия родител за издаване на задграничен паспорт на детето и издаване декларация съгласие за пътуване в чужбина. Детето П. е родено на 05.10.2009г. в Б., гр. Л., където живее постоянно със своята майка М.. Връщането му в България е било инцидентно на гости на разширеното семейство, няма нито данни, нито твърдения на ищцата П. да е била трайно установена поне 6 месеца преди завеждане на спора – 29.04.2021г., на адрес в гр.Търговище, за да може да се приеме, че Търговишки районен съд е компетентен да разгледа предявените искове. Съгласно преведено удостоверение, детето П. Р. в периода 28.08.2023г. до 07.09.2023г. е посещавало пълноправно формата на обучение в Кралско средно училище в Ерстел (френска общност в Б.).

Това разрешение на въпроса с компетентността кореспондира с водещия принцип, прокламиран в пункт 12 от преамбюла на Регламент (ЕО) № 2201/2003, според който основанията за определяне на компетентността по делата за родителската отговорност са оформени в светлината на най-добрия интерес на детето и особено на критерия на близостта, което означава, че компетентността, на първо място, следва да се отнася към държавата-членка

на обичайното пребиваване на детето, чиито признаци, бидейки изцяло фактически, не са обвързани от гражданството му, от това на родителите му или от формалната му адресна регистрация в държавата по произход.

По данни на бабата детето е придобило и нидерландско гражданство през 2023г. Тези доказателства, сочат наличието на международен елемент, обхващащ процесните въпроси в предметния обхват на пряко приложимия с приоритет пред националното законодателство Регламент (ЕО) № 2201/2003 на Съвета от 27 ноември 2003 г. относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по брачни дела и делата, свързани с родителската отговорност.

Настоящият състав приема, че обичайното местопребиваване на детето винаги е било в Б.. Такива са посочените от ищцата факти в исковата молба и те се подкрепят от приложените и допълнителни събрани писмени доказателства.

След като съобрази данните за обичайното местопребиваване на детето на територията на страна-членка, различна от Република България, към датата на депозиране на исковата молба и след като прецени отсъствието на предпоставки за прилагане на чл. 9, чл. 10 и чл. 12 от Регламент (ЕО) № 2201/2003, съдът намира и следва служебно да прогласи в изпълнение на ангажимента си по чл. 17 от Регламент (ЕО) № 2201/2003, че на основание чл. 8 от Регламент (ЕО) № 2201/2003 не разполага с компетентност да разгледа така предявеният иск, правно квалифициран според националното право на сезирания съд по чл. 127а, ал. 2 от СК.

От изложеното, настоящият състав на Районен съд – Търговище намира, че същият съд не е компетентен да разгледа и реши спора за родителската отговорност за детето П. Р., поради което следва служебно да прогласи това и да прекрати производството по него, като международно неподведомствено на български съд.

Водим от горното, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПРОГЛАСЯВА, че Районен съд – Търговище не е компетентен да разгледа и реши гр. дело № 1335 по описа за 2023г. на същия съд, 8-ми граждански състав.

ПРЕКРАТЯВА производството по Гражданско дело № 1335/2023г. по описа на Районен съд Търговище като международно неподведомствено на български съд.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване с частна жалба пред Окръжен съд – Търговище в едноседмичен срок от връчването му на страните.

ЗАСЕДАНИЕТО приключи в 11:00 часа.

ПРОТОКОЛЪТ е изготвен в открито съдебно заседание на 08.04.2024
година.

Съдия при Районен съд – Търговище: _____

Секретар: _____